

RONE

“Tohu Bohu”

infiné

LITHUANIA

SURU_Review_October_2012

<http://www.suru.lt/tohu-bohu-pagal-rone/>

Praėjusiais metais **Rone** išleido *So So So EP*, kuris sužadino apetitą. Nepaisant artistiškos derybos tarp elektronikos ir fortepijono mozaikų, **Erwan Castex** patikėjo meniškai nuspalvinti savo gabalą-vedlį (pavadintą taip pat, kaip ir EP), iliustratoriui Vladimir Mavounia Kouka (kuris išdailino ir *Tohu Bohu* viršelį). Rezultatas gal ir netapo delikatesas, bet bent jau itin skanus užkandis prie kavos, belaukiant naujojo albumo, kurio, pasirodo, į sąrašus neįtraukė.

Prieš metus Erwanas iš svajingojo Paryžiaus persikraustė į Berlyną, kuriame, kaip pats teigia, atrado save. Kadangi nebuvo pilnai apsisprendęs, ką nori veikti gyvenime, baigė kino studijas. Greta domėjimosi filmais, savo laisvą laiką kreipė senąja aistra – muzika. Pasak autoriaus, jo naujasis albumas *Tohu Bohu* nėra Paryžietiškas, tačiau kartu nėra ir įprastinis *Berghain* orientuotas, alsuojantis *tech* Berlynui. Įkvėptas Vokietijos sostinės atsipalaidavimu, šis darbas yra dreifuojantis **Rone** stiliumi – emocijomis melodijomis, ne ritmika.

Rone man įstrigo į smegenis 2009-aisiais, kai išleido gabalus *Tasty City* ir *La Dame Blanche*. Tačiau naujasis *Tohu Bohu* nieko panašaus neatneša. Čia senovinio *IDM*, legvo *break-beat*, bei *house* užuominų turinčių dainų mišinys. Kaip ir įdomus pokrypis nulipus nuo 4/4 scenos, tačiau jis manęs neįtikino. Vienintelis labai originalus kūrinys – *Let's Go* – hard syntų ir repo mišinys. Visa kita primena gerus **Proem**, **Apparat**, **Secede** laikus, tačiau ne taip gilu, kaip pirmtakai.

Tai pozityvios, neįpareigojančios muzikos mišinys, kuriam kažko trūksta.